

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 17 sierpnia 2016 roku

Wnioskodawczyni A. B. wniosła o stwierdzenie, że prawa do spadku po R. C. z domu P., ostatnio zamieszkałej w W. na ul. (...), na podstawie ustawy nabyła jedyna siostra H. C. z domu P..

W uzasadnieniu wnioskodawczyni wskazała, że H. C. była jedyną spadkobierczynią ustawową zmarłej, albowiem zarówno mąż R. C., jak również jej rodzice zmarli przed otwarciem spadku, a spadkodawczyni wraz z mężem, według stanu wiedzy wnioskodawczyni, nie mieli dzieci wspólnych, ani spoza tego małżeństwa. We wniosku zaznaczono również, że A. B. przyjęła z dobrodziejstwem inwentarza spadek po swojej matce R. B., która z kolei była spadkobierczynią H. C.. Dodatkowo wnioskodawczyni wskazała także na fakt, że dnia 6 listopada 2014 r. do A. B. przez Wójta Gminy R. zostało wystosowane wezwanie, w którym zobowiązano ją do złożenia wyjaśnień w sprawie ustalenia spadkobierców po zmarłej R. C. w związku z nieustaloną kwestią własności działki nr ewid. 40 położonej w miejscowości S. o powierzchni 0,2400 ha, sklasyfikowanej jako grunty zalesione (Ls) klasy V. W ocenie wnioskodawczyni, przedstawione przez nią okoliczności jednoznacznie wskazują, że jest ona podmiotem, uprawnionym do złożenia przedmiotowego wniosku w myśl art. 1025 k.c. (wniosek k. 1-7)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. C. z domu P., ostatnio stale zamieszkała w W. na ul. (...), zmarła w dniu 2 lutego 1986 r. W chwili śmierci była wdową (odpis skrócony aktu zgonu R. C. k. 11). Spadkodawczyni była w związku małżeńskim z L. C.. Spadkodawczyni nie miała dzieci z małżeństwa, ani pozamałżeńskich. Rodzice spadkodawczyni S. P. (1) i S. P. (2) zmarli przed datą otwarcia spadku. Spadkodawczyni nie sporządziła testamentu. Siostra spadkodawczyni H. C. z domu P. zmarła w dniu 10 kwietnia 1996 r, tj. po dniu otwarcia spadku po R. C.. Spadkodawczyni R. C. nie miała innego rodzeństwa. Nie toczyło się postępowanie spadkowe po spadkodawczyni, ani nie został sporządzony akt poświadczenia dziedziczenia. H. C. nie została uznana za niegodną dziedziczenia, nie odrzuciła spadku oraz nie zrzekła się dziedziczenia po spadkodawczyni (odpis skrócony aktu zgonu R. C. k. 11 odpis skrócony aktu zgonu H. C. k. 12, zapewnienie spadkowe wnioskodawczyni A. B. k. 31-32, zeznania świadka M. Ż. k. 32).

H. C. z domu P. zmarła w dniu 10 kwietnia 1996 r. W chwili śmierci była ona wdową, albowiem jej mąż J. C. zmarł w dniu 19 października 1990 r. W związku z powyższym, spadkobiorcą H. C. była jej córka R. B. z domu C. (odpis skrócony aktu zgonu H. C. k. 12, odpis skrócony aktu zgonu J. C. k. 14., drzewo genealogiczne k. 22).

R. B. zmarła 11 września 1998 r. W postanowieniu Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 18 grudnia 1998 r. stwierdzono, że spadek po zmarłej na mocy ustawy nabyła z dobrodziejstwem inwentarza jej córka A. B. (odpis skrócony aktu urodzenia A. B. k. 15, odpis postanowienia z dnia 18 grudnia 1998 r. k. 18.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów, której autentyczność ani treść strony nie zostały przez nikogo zakwestionowane, zaś Sąd również nie miał wątpliwości, co do ich wartości dowodowej. Dodatkowo wskazać należy, że wskazane dowody z dokumentów urzędowych - aktów stanu cywilnego, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone, a nadto mają tzw. wyłączność dowodową, co do zdarzeń w nich stwierdzonych.

W ocenie Sądu, zarówno zapewnienie spadkowe złożone przez wnioskodawczynię, jak również treść zeznań świadka M. Ż. należy uznać za w pełni wiarygodny materiał dowodowy albowiem treść oświadczeń złożonych przez wspomniane osoby była logiczna, spójna i w pełnym zakresie korespondowała z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni A. B. wniosła o stwierdzenie, że prawa do spadku po R. C., zmarłej w dniu 2 lutego 1986 r., ostatnio zamieszkałej w W., na podstawie ustawy nabyła spadkobierca ustawowy – siostra H. C.. Ponieważ wnioskodawczyni nie jest spadkobierczynią na rzecz, której stwierdzenie nabycia spadku ma być przeprowadzone, konieczna jest ocena, czy służy jej interes prawny w przeprowadzeniu postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po R. C..

Przepis art. 1025 k.c. wskazuje, że Sąd na wniosek osoby mającej w tym interes stwierdza nabycie spadku przez spadkobiercę. W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni była spadkobierczynią swojej matki R. B., która z kolei była spadkobierczynią H. C., czyli osoby na rzecz, której stwierdzenie nabycia spadku miałyby być orzeczone w niniejszym postępowaniu. W ocenie Sądu w pełni zasadna jest przytoczona przez wnioskodawczynię teza mówiąca o tym, że „wniosek o stwierdzenie nabycia spadku może złożyć spadkobierca osoby powołanej do spadku, która zmarła przed stwierdzeniem nabycia spadku (P. Prus, Sprawy z zakresu prawa spadkowego [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, M. Malinowska (red.))”.

Dodatkowo wnioskodawczyni wskazała, że w związku z przyjęciem spadku po swojej matce wystosowane zostało przez Wójta Gminy R. wobec niej pismo, w którym organ wezwał ją do złożenia wyjaśnień w sprawie ustalenia spadkobierców po zmarłej R. C. w związku z nieustaloną kwestią własności działki nr ewid. 40 Położonej w miejscowości S. o powierzchni 0,2400 ha, sklasyfikowanej jako grunty zalesione (Ls) klasy V. W związku z treścią powyższego pisma w pełni uzasadnione jest, że A. B. jest zainteresowana uzyskaniem potwierdzenia sądowego prawa do powyższej działki i określeniem czy faktycznie jest ona zobligowana do uiszczenia należności publicznoprawnej z tego tytułu.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, należy wskazać, że Sąd nie miał żadnych wątpliwości, co do posiadania przez wnioskodawczynię interesu prawnego w przedmiotowej sprawie w rozumieniu przepisu art. 1025 § 1 k.p.c.

Przechodząc do rozważań w zakresie ustalenia sposobu dziedziczenia po zmarłej R. C. należy wskazać, że prawo polskie przewiduje dwie podstawy powołania do spadku: ustawę i testament (art. 926 § 1 k.c.). Pierwszeństwo ma dziedziczenie testamentowe, albowiem dziedziczenie ustawowe następuje tylko wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo, gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą (art. 926 § 2 k.c.). Według ustaleń poczynionych przez Sąd, spadkodawczyni nie pozostawiła testamentu i w związku z tym zastosowanie ma ustawowy porządek dziedziczenia.

Zgodnie z art. 924 k.c. spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy. W myśl art. 925 k.c. spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku. W związku z tym w kontekście ustalania kręgu spadkodawców ustawowych w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy Kodeksu Cywilnego, obowiązujące w dniu 2 lutego 1986 r.

Na podstawie art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek. Jak ustalono, spadkodawczyni wraz z mężem L. C. nie mieli dzieci. R. C. nie miała również dzieci pozamałżeńskich.

W przypadku braku zstępnych spadkodawcy, przepis art. 932 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym na dzień 2 lutego 1986 r. wskazuje, że powołani są do spadku z ustawy jego małżonek, rodzice i rodzeństwo. Jak wynika z treści aktu zgonu R. C., w chwili śmierci była ona wdową. Dodatkowo w toku postępowania dowodowego ustalono, że rodzice spadkodawczyni - S. P. (1) oraz S. P. (2) z domu M. zmarli przed otwarciem spadku po R. C.. Ponadto wykazano, że spadkodawczyni miała wyłącznie jedną siostrę H. C. i mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności, należy wskazać, że jedyną osobą powołaną do dziedziczenia po zmarłej R. C. jest właśnie jej siostra H. C..

Sąd w niniejszej sprawie postanowił o wezwaniu spadkobierców przez ogłoszenie. Należy wskazać, że na mocy przepisu art. 762 k.p.c. jeżeli zapewnienie nie było złożone albo jeżeli zapewnienie lub inne dowody nie będą uznane przez sąd za wystarczające, postanowienie w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku może zapaść dopiero po wezwaniu spadkobierców przez ogłoszenie. W ocenie Sądu okoliczności ujawnione w toku postępowania dowodowego nie były

wystarczające do jednoznacznego stwierdzenia, że H. C. była jedyną osobą uprawnioną do spadkobrania po zmarłej R. C.. Zgromadzony materiał dowodowy nie usunął bowiem wątpliwości co do tego, czy w chwili otwarcia spadku żyli krewni boczni R. C..

Przepis art. 675 k.p.c. określa, że po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia sąd wyznaczy w celu rozpoznania zgłoszonych żądań rozprawę, na którą wezwie także osoby, które zgłosiły żądanie i podały miejsce zamieszkania. W terminie tym do siedziby Sądu nie zgłosił się nikt zgłaszający swoje prawa do uczestniczenia w dziedziczeniu po zmarłej R. C. i w związku z tym Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., stwierdzając, że wnioskodawca oraz uczestnicy ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSR Paweł Szymański

Zarządzenie: odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.